

# תעלומת שני הילדים הירושלמים שעקבותיהם נעלמו

## מזה כשבועיים וכל המאמצים לאתרם עלו בתוהו

# שני ניפות אדומות

לו את תעודת-השליש של סמי. אולי בגלל הפרשה ואולי לא, בכל המקצועות קיבל סמי טוב-מאוד.

שולה וג'ראלד שקועים בספר הטלפונים. הם דולים את מספרי הטלפון של כל מערכת עתון, שבועון, ירחון או שנתון. התקווה היחידה שלנו שהעניין לא ירד מעל דפי העיתונות. אם יפסיקו לפרסם על העניין, לא ימצאו את סמי. אחד האורחים מספר כי באותו בוקר הודיעו בגלי צה"ל כי אין מה להודיע בקשר לילדים החטופים.

### משטרה

#### וקופת-חולים

**א**צל משפחת דדון האווירה אחרת. ילדים זבי חוטם מסתובבים בין הירגליים. יצחק דדון, לבוש כיפה, פנים רזים ובלתי מגולחים מרצה בפעם המי יודע כמה בפני האורחים עד כמה המשטרה לא בסדר: „אמרתי להם לעשות אמבושים לאלה שגנבו את הילד שלי, אבל הם לא רוצים.“ דדון יודע על מה הוא מדבר. עד שהפך להיות פועל נקיון בעיריית ירושלים הוא כיהן שנים רבות כרס"ר חקירות במשטרת ישראל.

סוליקה אשתו, אף היא ממוצא מרוקאי כבעלה, רזה, גרומה שתומת-עין, מטפלת חליפות באחד מהילדים הבוכים ובאמה הזקנה המתגוררת עתה בבית בן שלוש החדרים. ליצחק וסוליקה חמישה ילדים, הצעיר בן חודשיים. לסוליקה עוד שלושה ילדים, מבוגרים יותר, מבעלה הראשון ויש לה אפילו נכד בגיל הבן שלה. בתה מרים, בתו החורגת של יצחק, גישה לעמרים והביאה לה נכד ראשון.

יצחק טוען כי בגלל בתו החורגת מרים הסתלק ג'איש מהבית יחד עם סמי מינטר. „אני לא חי בשלום עם אשתי, כל פעם הולך מהבית לשלושה חודשים אל האחות שלי ויקטוריה. זה בגלל הילדים של אשתי.

הסתכמה במספר מילים אותם קלטה מה-תיירים אותם שירתה. ואפשר להבחין בה בניב האנגלי הקוקני. ג'ראלד עובד כטבח במלון המלך דויד בירושלים.

### מיסיון

#### ומשפחה אומנת

**ה**וא נוצרי, אז אולי הילדים נחטפו על-ידי המיסיון.“ אומר יצחק דדון, אביו של ג'איש בן 8 אשר נעלם יחד עם סמי מינטר. ג'ראלד מגיב בביטול על החשד של שכנא-חיר-לצרה: „הוא פרימיטיבי והדאגה לבן שלו העבירה אותו על דעתו. מה פתאום שהמיסיון יחטוף את הילדים שלנו?“

אולם דדון אינו מרפה: „אם זה לא המיסיון אז אולי הבן שלו סמי, ברח מהבית כיוון שהיה לו רע. אני יודע שסמי היה שנה שלמה במשפחה אומנת שאהבה אותו. אז אולי הוא רצה לחזור אליהם, לקח את ג'איש שלי והם טעו בדרך.“ ג'ראלד מכחיש את עניין המשפחה האר-מנת, אם כי חקירת המשטרה העלתה כי סמי אכן היה משך שנה אצל משפחת אהרון עובדיה בקריית יערים.

הדירה הצנועה של משפחת מינטר שוקקת חיים. המורה של סמי באה לבקר ולמספרת עד כמה היה סמי תלמיד טוב. לא יודעים אם להשתמש לגבי סמי וג'איש בלשון עבר או הווה. זהבה, צעירה בת 17, בת אחיה של האם שולה, מכינה עשרות כוסות תה וקפה לאורחים הבאים ויוצאים.

אל מכשיר הטלפון מחובר מכשיר הקלטה משוכלל אותו הציבה המשטרה. בלשי המחוז הדרומי נזכרו להציב מכשיר כזה רק לאחר שהגיעה שיחת הטלפון שדרשה כופר בסך חצי מיליון לירות

שיער כסוף אשר העברית שבפיו נלעגת ואפשר להבחין בה בניב האנגלי הקוקני. ג'ראלד עובד כטבח במלון המלך דויד בירושלים.

שולה מינטר יוצאת מרוקו, אשה נאה, אף היא עוסקת בתחום ההארכה והבידור של ירושלים. שולה היא מלצרית ידועה בעיר, אשר עבדה במספר בתי מלון, ועד לאותו יום שישי לפני שבועיים בו נעלם סמי, שימשה כמלצרית באולם האירועים של מלון המלך של הרב פורוש. ג'ראלד הוא נוצרי פרוטסטנטי אשר הגיע לפני 14 שנה לארץ כדי לשמש כטבח במועדון השפנפות שנפתח אז ביפו העתיקה. ה' מועדון ניסגר כעבור שלושה חודשים וג'ראלד מצא עצמו ללא עבודה.

הוא עלה לירושלים והחל לעבוד כטבח בבתי-מלון שונים בעיר, עד שהגיע למלון המלך דויד. שם הוא פגש בשולה, שהיתה אחת המלצריות הבולטות במלון. השניים כמעט ולא יכלו לדבר זה עם זה. ג'ראלד לא ידע עברית ואילו האנגלית שבפי שולה

**ש**תי משפחות באותו בית, בדירה 34 בקומה העליונה מתגוררת משפחת מינטר. בדירה 8, בקומה התחתונה של הבית ברחוב שטרן 29 בירושלים מתגוררת משפחת דדון. הבניין דוגמה טיפוסית לסלום ישראלי. ילדים בתדר המדרגות החשוך והפרוץ ריח תבשילים שונה מכל דירה.

שתי משפחות באותו בית, השווה ביי-ניהן: בשתי הדירות כוססים ציפורניים. בשתי הדירות מתפללים, מקוים, בוכים, מצפים. אלה הן הדירות של סמי מינטר וג'איש דדון, שני הילדים אשר מתחילת החודש עוסקים כולם בחיפושים אחריהם. שתי משפחות באותו בית. מספר קומות מבודלות בין שתי הדירות ותהום עמוקה של האשמות הדדיות, של חוסר אמון, ושל שנואה, ניצבת בין שתי המשפחות אשר הגורל הועיד להם שותפות בימים ארוכים של חרדה ובלילות ארוכים עוד יותר של חוסר שינה.

ג'ראלד ושולה מינטר הם הוריו של סמי בן ה-7. ג'ראלד גבה קומה, בעל



**סמי מינטר** בין שתי ילדות מהכנה שלו בקטע מתמונת מחזור. סמי הצעיר מבין שני הילדים שכל הארץ מחפשת אחריהם הוא בן 7, גובהו 110 ס"מ, וכשנעלם היה לבוש במכנסי ג'ינס, סודר גולף שחור-ירוק ונעול מגפיים.



**אבא ואמא** של סמי מינטר. בתמונה מימין: האב ג'ראלד, טבח במלון המלך דויד בירושלים, נוצרי עולה מאנגליה. מימין: האם שולה, ילידת מרוקו מלצרית במלונות בירושלים ובאלומות חתונות, אשר הכירה את בעלה במלון בו עבדו יחדיו. מאז נעלם בנה הפסיקה שולה את עבודתה.

## אחותו החורגת שברה לו את

### האף - הוא ברח עם חברו -

### ומאותו רגע נעלמו עיקבותיהם...

היא מטפלת בהם יותר מאשר בילדים שלנו. הם יושבים אצלי בבית, אני צריך לפרנס אותם מהמשכורת של פועל נקיון ומחכסף של הסוציאלית. אבל זה לא חשוב. מה שיותר גרוע זה שמרים, הבת החורגת שלי, מרביצה כל הזמן לילדים שלי. ארבעה ימים לפני שסמי נעלם היא נתנה לו מכות ושברה לו את האף. קראתי למשטרה ולקחתי את סמי לקופת-חולים. עשו לו צילום ויש לי הוכחות שהיא עשתה את זה.“

יצחק דדון אינו רווה נחת מאשתו, אבל עכשיו לא חשוב שום דבר, רק למצוא את ג'איש. „ג'איש זה יעיש, חיים בערבית. אני בטוח שהוא בחיים. אני יודע שגנבו אותו והוא עכשיו אולי ביער, כמו כיפה אדומה.“

דדון כועס על כולם. הוא כועס על המשטרה שלקחה פעם את שולה מינטר בגיפ כדי לסייר ולא לקחה בתו. הוא כועס על ג'ראלד מינטר אשר הדפיס בעצמו כרוז עם התמונות של סמי וג'איש והדביק אותם על כל עץ פנוי בירושלים. הוא

תמורת הילדים. לג'ראלד כמעט ברור כי לא תגענה שיחות נוספות.

לפתע מתפרצת שכנה אל הדירה. היא מבקשת משולה לשמור על התינוק שלה עד שהיא תחזור מקניות. עוד היא מעבירה את התינוק לזרועות שולה היא מספרת לה על שכנה אחרת, לה יש בעל העובד במשמר-הגבול, שסיפרה לה כי גילו את הילדים במערה עזובה.

התינוק נשכה. שולה, ג'ראלד וכל האורחים שועטים לעבר הקומה בה מת-גורת השכנה לה בעל במשמר-הגבול. „לא שמעתי את זה מבעלי. שמעתי את זה מחברה שלי שהיתה אצל אשה שפוחחת מזולות בקלפים.“ היא מסבירה. עוד שמועת סרק, עוד הודעת שווא. עוד עצבים מרוטים.

ג'ראלד הולך לביתהספר הסמוך כדי להביא משם את גרשון, אחיו הבכור של סמי. „מאז המקרה אני לא לוקח צ'אני סים“, מסביר ג'ראלד. „אני הולך להביא בעצמי את גרשון מביתהספר.“ לגרשון יש הפתעה עבור אבא שלו. המנהל נתן